

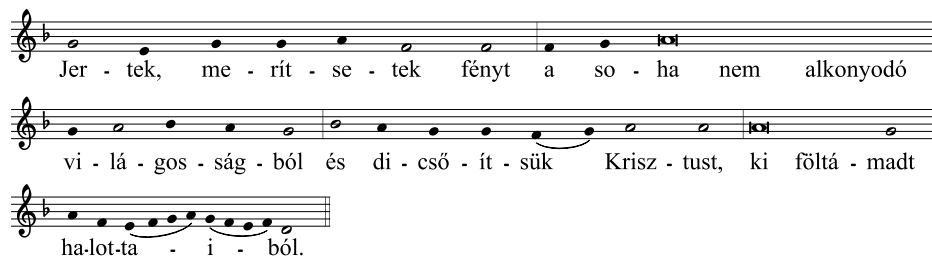

FELTÁMADÁSI SZERTARTÁS

Feltámadási szertartás

A pap teljes liturgiai díszben a szent sírnál megtömjénezi a síri leplet, az oltárra viszi, kiteríti és otthagyja az ünnepzárásig. A lepel átvitele alatt a kar énekl:

Jertek, merítsetek fényt, sztihira, 5. hang

Jer - tek, me - rít - se - tek fényt a so - ha nem alkonyodó
vi - lá - gos - ság - ból és di - cső - ít - sük Krisz - tust, ki föltá - madt
ha - lot - ta - i - ból.

Körmenet

Megszólalnak a harangok.

A pap és az egész nép a templom főajtaján kimenve, körmenetet tartanak a templom körül, miközben a pap kezdi s a nép folytatja az alábbi éneket:

Körmenetre, sztihira, 6. hang

A te feltámadásodat, Krisztus Úd-vő-zí-tónk, angyalok éneklük a meny-nyek-ben,
és minket is méltass e föl-dön, hogy tiszta szívvel é-ne-ke-l-jünk
és di - cső-ít-sünk té-ged.

A körmenet alatt a templom főajtaját bezárják. A körmenet végeztével a pap:

Bölcsesség, igazhívők, hallgassuk a szent evangéliumot, Szent Márk evangéliumának olvasása.(Mk 16,1-8)

Di-cső-ség né-ked, U-ram.

Ezt követően a pap megtömjénezi a templom aajtáját és kezdődik a reggeli szolozsma:

Dicsőség a szent, egyvalóságú, elevenítő és feloszthatatlan Háromságnak, az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, mindig, most és mindenkor és örökkön-örökké.

A - men.

Húsvéti tropár, 5. hang

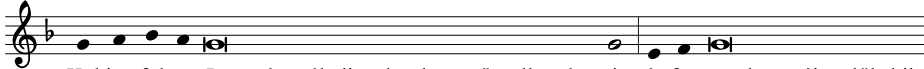

Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ból, legyőzte ha - lál - lal a ha - lált,

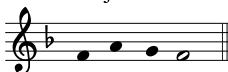

és a sír - ban lé - vők - nek é - le - tet a - ján - dé - ko - zott.

Előversek

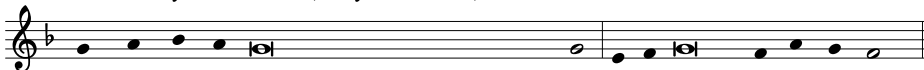
1. Kel - jen föl az Isten és széledjenek el az ő ellensége - i és fus - sanak orcája elől, kik

őt gyű - lö - lik!

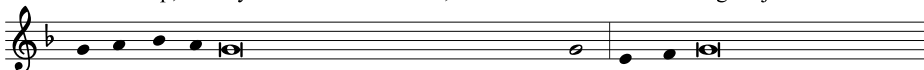
2. Mint el - e - nyé - szik a füst, enyészzenek el, mint el - olvad a viasz a tűz szí - ne e - lőtt.

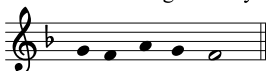
3. Úgy vesz - sze - nek el a bűnösök Isten szí - ne e - lől és az igazak vi - gad - ja - nak!

4. Ez a nap, me - lyet az Úr szer - zett, ör - ven - dezzünk és vi - gad - junk a - zon!

Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek - nek, most és mindenkor és örökkön -

örök - ké. A - men.

Eztán a pap emeltebb hangon:

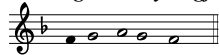
Föltámadt Krisztus halottaiból, / legyőzte halállal a halált.

E szavaknál a kereszttel megnyitja a templom ajtaját s a segédletet előre bocsátva, bemegy a templomba egyenesen (a nyitott királyi ajtón át) az oltárhoz. A nép bevonulás közben többszörösen ismétli a tropár végét:

És a sírban lévőeknek / életet ajándékozott.

Kezdődik a Nagy ekténia:

Békességben könyörögjünk az Úrhoz!

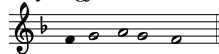
U-ram, ir-gal-mazz!

A mennyei békéért és lelkünk üdvösségéért könyörögjünk az Úrhoz!

U-ram, ir - gal-mazz!

Az egész világ békességéért, Isten szentegyházainak jólétéért és mindnyájunk egyesítéséért könyörögjünk az Úrhoz!

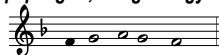
U-ram, ir-gal-mazz!

Ezen szent hajlékért s mindazokért, kik ide hittel, buzgósággal és istenfélelemmel járnak, könyörögjünk az Úrhoz!

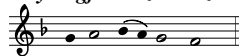
U-ram, ir - gal-mazz!

Istenszerető N. érsek-metropolitánkért (N. püspökünkért), a tisztas áldozópapságért, a Krisztus szerinti segédő papságért, az egész egyházi rendért és a népért könyörögjünk az Úrhoz!

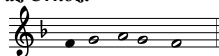
U-ram, ir-gal-mazz!

Ezen városért /községért/, minden városért, községért és vidékért s az azokban lakó hívekért könyörögjünk az Úrhoz!

U-ram, ir - gal-mazz!

A levegőnek kedvező mérsékletéért, a föld terményeinek bőségéért és békességes időkért könyörögjünk az Úrhoz!

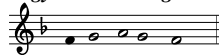
U-ram, ir-gal-mazz!

A hajózókért, utazókért, betegekért, fáradozókért, foglyokért s ezek szabadulásáért könyörögjünk az Úrhoz!

U-ram, ir - gal-mazz!

Hogy mentsen meg minket minden aggodástól, haragtól és szűkségtől könyörögjünk az Úrhoz!

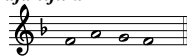
U-ram, ir-gal-mazz!

Oltalmaz, ments meg, könyörülj és őriz meg minket Isten, a te kegyelmeddel.

U-ram, ir - gal-mazz!

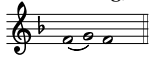
Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkat, az Istenszülő és mindenkor szűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást és egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk.

Néked, U-ram!

Mert téged illet minden dicsőség, tisztelet és imádás, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és

örökkön-örökké.

A - men.

Damaszkuszi Szent János Húsvéti Kánonja

A kánon irmoszait a pap éneкли, a tropárokat a nép. Katavásziaként az irmoszokat megismétli a nép elővers nélkül.

I. Óda

Irmosz

Föltámadás nap-ja a Pász-ka, az Úr-nak Pász-ká-ja, vi-lá-gosodjunk fel, né-pek,
mert a halálból az é-let - re és a föld-ről az ég-be át-vitt minket Krisztus
Is-te-nünk, kik az ő győzel-mét é-ne-ke-l-jük.

Elővers

minden tropár előtt végig az egész kánonon:

Föl-tá-madt Krisz-tus ha-lot-ta - i-ból!

Tisztítsuk meg ér-zé-ke-in-ke-t, és meg-látjuk a feltámadás megközelíthetetlen fényében
tün-dök-lő Krisz-tust, és tisz-tán halljuk, mi-dőn mond-ja: ör - vend - je - tek,
kik az ő győzel-mét é-ne-ke-l-jük.
Az eget méltán vi-gad - ja - nak, és a föld ör-ven-dez-zen, ün-ne-pel-jen
az egész látható és láthatat - lan vi - lág, mert föl - tá - madt Krisz - tus,
az örök-ké-tar-tó vi-gas-ság.

Katavászia: Föltámadás napja a Pászká... lásd: följebb

III. Óda

Irmosz

Jertek, i-gyunk új i-talt, nem a kemény sziklából csodá-san fa-kasz-tot-tat,
de a Krisztus sírjából csör-ge-de-ző hal-ha-tatlanság for-rá-sát,
ki-ben meg-e-rő-sö-dünk.

Ma mindenek betelnek vi-lá-gos-ság-gal, az e-gek, a föld és az al-vi-lág,
ün-ne-peljétek tehát, összes te-remt-mé-nyek, Krisz-tus fel tá-ma-dá-sát,
mely-ben meg-e-rő-söd-nek.

Tegnap veled temetkez-tem el, Krisz-tus, ve-led ébredek ma, a fel-tá-ma-dó-val,
teg-nap veled fölfe-szít-tet-tem. Di-cső-íts meg engem is, Üd-vő-zí-tő,
a te or-szá-god-ban.

Katavászia: Jertek, igyunk új italt... lásd az előző oldalon

Ipakoj (énekli a pap)

A Má-riával együtt lévők kora hajnalban ki-men-vén, a sír-ra tett követ elhengerí-ve
ta-lál-ták, és az angyaltól ím ezt hal-lák: Az örök vi-lá-gos-ság-ban
lé-vőt mi-ért keresitek, mint embert, a hol-tak kö-zött?
Lás-sá-tok a sí-ri le-pe-dő-ket fus-sa-tok és hirdessétek a vi-lág-nak,
hogy föl-tá-madt az Úr, legyöz-vén a ha-lált; mert va-ló-ban Isten Fi-a ő,
ki-üd-vő-zíti az embe-ri nem-ze-dé-ket.

IV. Óda

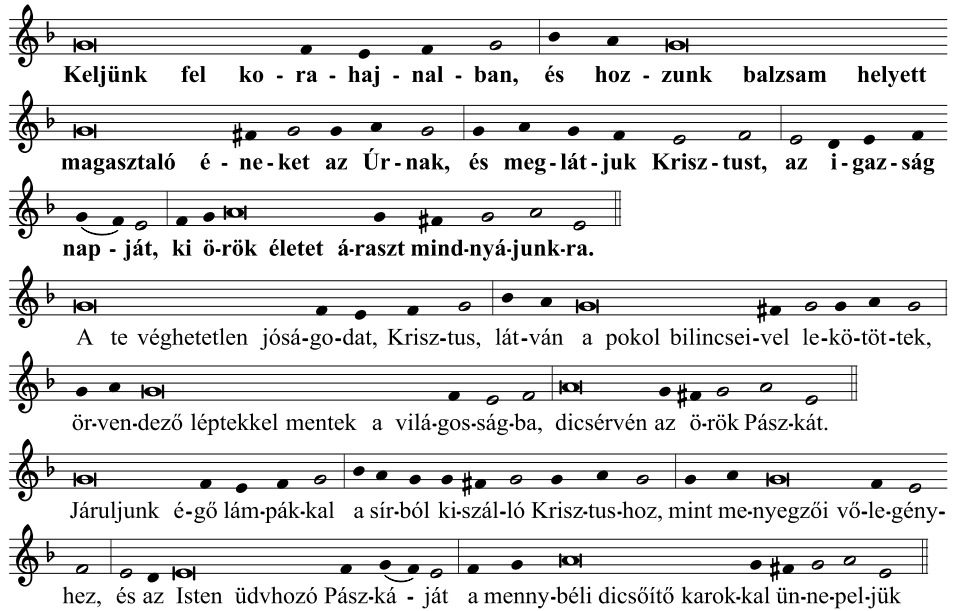
Imrosz

A szent sír-nak ór-he-lyén áll-jon ma velünk az isteni szó-za-tú Ha-ba-kuk,
és mu-tassa a fényességtől tündök-lő an-gyalt, ki vi-lágosan hír-de-ti ne-künk:
Ma lett üdvössé-ge a vi-lág-nak, mert föl-támadt Krisztus, a min-den-ha-tó.
Mint a szűz méhet megnyitó fi-ú-gyer-mek je-lent meg né-künk Krisz-tus,
ki mint ember ártatlan Bárány-nak ne-vez-te-ték, s mint Is-ten tökéletesnek mon-da-tott,
mert ő a mi bűnnélküli leg-tisz-tább Pász-kánk.
Mint az egy-é-ves bá-rány, a mi áldott ko-ro-nánk, Úr Jé-zus, ki mind-nyájukért
önként feláldoz-ta ma-gát, az en-gesz-te-lő Pász-ka, és ki a sírból
új-ra föl-ra-gyo-gott, mint az igazságnak tün-dök-lő nap-ja.
Istennek ős-aty-ja, Dá-vid a jel-képi szekrény előtt ör-ven-dez-ve tán-colt, mi pe-dig,
Istennek szent né-pe az e-lőképek beteljesülé-sét lát-ván, lel-ke-sül-ten vi-gad-junk,
mert föl-támadt Krisztus, a min-den-ha-tó.

Katavászia: A szent sírnak őrhelyén... lásd az előző oldalon

V. Óda

Imrosz

Keljünk fel ko - ra - haj - nal - ban, és hoz - zunk balszam helyett
magasztaló é - ne - ket az Úr - nak, és meg - lát - juk Krisz - tust, az i - gaz - ság
nap - ját, ki ö - rök életet á - raszt mind - nyá - junk - ra.
A te véghetetlen jósa - go - dat, Krisz - tus, lát - ván a pokol bilincsei - vel le - kö - töt - tek,
ör - ven - dező léptekkel mentek a vilá - gos - ság - ba, dicsérvén az ö - rök Pász - kát.
Járuljunk é - gő lám - pák - kal a sír - ból ki - szál - ló Krisz - tus - hoz, mint me - nyegzői vő - le - gény -
hez, és az Isten üdvhozó Pász - ká - ját a menny - béli dicsőítő karok - kal ün - ne - pel - jük

Katavászia: **Keljünk fel kora hajnalban...** lásd följebb

VI. Óda

Imrosz

Leszállottál, Krisztus a föld alsó ré - sze - i - be, és ősz - szetörted a foglyokat letartó
bőr - tö - nök zá - ra - it, s a har - ma - dik na - pon, mint Jó - nás a cet - hal - ból,
fő - tá - mad - tál a sír - ból.
A pecséteket épségben meg - hagy - ván, Krisz - tus, föl - tá - mad - tál a sír - ból,
mint szü - letésedben a szüzesség kulcsait meg nem sér - téd, és fel - támadásoddal
megnyitot - tad ne - künk az é - den - kert aj - ta - ját.

Én Üdvöztőtöm, ki mint Is-ten, élő s meg nem ölt ál-do-za-tul ön-ként mutattad be magad
 az A-tyá-nak, és föl-támadtál harmadnapra a sír-ból, és föltámasztot-tad Á - dá-mot is
 az ő nem-ze-dé-ké-vel.

Katavászia: Leszállottál, Krisztus... lásd följebb
Konták, 8. hang

Bár-ha a sírba is leszálltál, Hal-ha-tat-lan, de a pokol hatal-mát meg-ron-tád,
 és föl-támadtál, mint győzedelmes, Krisz-tus Is-ten, a kenethozó asszonyoknak
 mond-ván: Ör-vend-je-tek, és a-postolaidnak békét a-ján-dé-koz-ván, föl-támasztád
 az el-e-set-te-ket.

Ikosz

A naplemente előtt sírjába szálló Napot korán reggel keresvén a kenethozó asszonyok, egymásnak ím ezt mondák: Társnők! Jertek, fűszerekkel kenjük meg az élethozó és eltemetett testet, mely az elbukott és sírban fekvő Ádámot föltámasztja. Sietve menjünk, mint a napkeleti bölcsek, és imádjuk őt, és vigyünk balzsamot ajándécul, nem a pólyákba, de a síri gyolcsba göngyöltnek, és síránkozva kiáltuk: Ó, Uralkodó! Kelj föl és támaszd fel az elesetteket!

Látván Krisztus feltámadását

(1 x a pap, 2 x a nép)

Látván Krisztus föltámadását, / az egyedül bűnnélküli Úr Jézust imádjuk. / Kereszted előtt leborulunk, Krisztus, / és szent föltámadásodat énekeljük és dicsőítjük, / mert te vagy a mi Istenünk, / és kívüled mást nem ismerünk, / a te nevedet nevezük. / Jertek, minden hívek, / hajoljunk meg Krisztus szent föltámadásának, / mert íme, Kereszt által lőn az egész világ öröme. / Mindenkor áldva az Istent, / énekeljük az ő föltámadását, / mert a megfeszítetést elszenvedvén, / halállal megrontotta a halált.

Sztihira, 6. hang

(1 x a pap, 2 x a nép)

Föl-tá-madt Jé-zus a sír-ból, mint elő-re meg-mon - dá, ad-ván nekünk ö-rök
 é - le-tet és gaz-dag ke-gyel - met.

VII. Óda

Irmosz

Ki az ifjakat a kemencéből meg-sza-ba-dí-tá, em-be ri tes-tet ölt-vén, szen-ved, mint
 ha-lan-dó, és szen-vedése által a ha-lan - dót a romolhatatlanság ékességé-be
 ölt - töz-te-ti, ő, e-gyedül áldott és dicsőített Iste-ne a-tyá-ink-nak.

Az istenfé-lő asz-szo-nyok ke-net-tel hoz-zád si-et-tek; de kit, mint halottat, siránkozva
 ke-res-tek, té-ged, mint élő Istent, felvidulva i-mád - tak, és a tit-kos Pász - kát
 ta-nít-ványaidnak, Krisztus, ö-röm-mel hir-det-tek.

A halál legyőzetését ün - ne - pel - jük, a po - kol - nak
 meg - ron - tá - sát, más ö - rök életnek kez - de - tét,
 és ör - vendve magasztaljuk ezek kegyes esz - köz - lö - jét, e - gye - dül áldott
 és dicsőített Iste-nét a-tyá-ink-nak.

Valóban a leg-szen-tebb és leg-ünnepeltebb ez az üdvös-sé-ges éj-sza-ka, mert ez
 a feltámadás napjának hajnalfényű elő-hír-nő-ke, me-lyen az örök vi-lá-gos - ság
 tes-ti-leg mindnyájunkra kisu-gár-zott a sír-ból.

Katavászia: **Ki az ifjakat...** lásd az előző oldalon

VIII. Óda

Irmosz

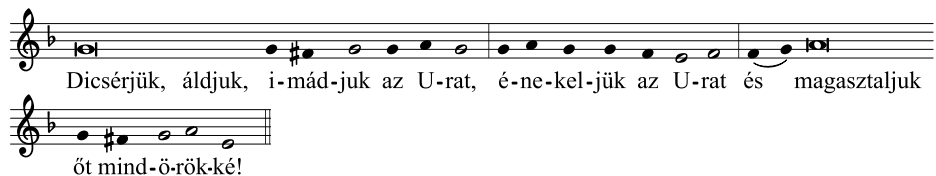
Ez ama je-les és szent nap, szom-bat u-tán az el-ső, az ün-nepek királyi és uralkodói
ün-ne-pe, s az ün-nepélyek ün-ne-pé - lye, me-lyen áld-juk Krisz-tust ö-rök-ké.
Jertek a feltámadás je-les nap-ján, ré-sze-süljünk a szőlőtöke új ter-mé-sé-ben, Krisz-tus
országának isteni vig-sá-gá-ra, ma-gasz-talván őt, mint Is-tent, ö-rök-ké.
Emeld fel köröskörül szeme-i-det, Si-on, és lás-sad, mert íme, egybegyültek hoz-zád
fi-a-id, mint is-teni fényű vi-lá-gí-tók, nyu-gat, észak, dél és ke-let - ről
és te-benned áldják Krisz-tust ö-rök-ké.

Elővers

Szentháromság egy Is-te-nünk, di-cső-ség né-ked!
Mindenható Atya és I-ge és Lé-lek, há-rom sze-mély-ben e-gye-sü-lő, min-den lény
feletti s legistenibb egy ter-mé-szet, a te nevedre keresz-tel-tet - tünk, s té-ged ál-dunk
ö-rök-ké.

Elővers

Dicsérjük, áldjuk, i-mád-juk az U-rat, é-ne-ke-l-jük az U-rat és magasztaljuk
őt mind-ö-rök-ké!

Katavászia: Ez ama jeles és szent nap... lásd az előző oldalon

A IX. irmosz előéneke előtt:

Az Istenszülőt és a világosság Anyját énekekben magasztaljuk!

Előének

An - gyal ki - ál - tá a Kegy - tel - jes - nek: Leg - tisz - tább szent Szűz,
ör - ven - dezz, és is - mét mon - dom: ör - ven - dezz, mert Fi - ad föl - tá - madt har - mad - nap
a sír - ból, a hol - ta - kat föl - tá - masz - tá, em - be - rek, vi - ga - doz - za - tok!

IX. Óda

Irmosz

Tün - dö - kölj, tün - dö - kölj, meny - nye - i Je - ru - zsá - lem, mert az Úr dicsfénye föl - tét
föl - vir - radt! Ör - vendj mos - tan és vi - ga - dozz, új Si - on - hegy, és te gyönyörködjél, tiszta
Is - ten - szü - lő, Fi - ad föl - tá - ma - dá - sán!

Elővers

Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ból!
Valóban isteni, valóban na - gyon ked - ves, és leg - édesebb a te sza - vad, Krisz - tus,
mert csal - hatatlanul megígér - ted né - künk, hogy ve - lünk lesz a világ
vé - ge - ze - té - ig s mi remé - nyünk va - ló - sul - tát tel - jes hittel vár - ván,
ör - ven - dez - zünk.
Ó, va - ló - ban nagy és leg - szen - tebb Pász - ka, Krisz - tus, ó, Böl - cesség, Istennek
igéje és E - rős - ség, add, hogy benned igazabban ré - sze - sül - jünk a te országod
nem al - ko - nyo - dó nap - ján.

Katavázia: Tündökölj, tündökölj... lásd az előző oldalon

Fényének

Musical score for 'Fényének' in G minor, 4/4 time. The melody is written on a single staff with lyrics in Hungarian. The lyrics are: Tes - ti - leg el-szuny-nyad-ván, mint ha-lott, U - runk és Ki-rá-lyunk, har-mad-nap föl-tá - mad - tál, Ádámot kigozván a rom-lás - ból és meg-tör-ted a ha - lált, hal-ha-tat-lan-ság Pász-ká-ja, vi-lág-nak üd-vös - sé - ge!

Dicséreti sztihrák

1. hang

Musical score for 'Dicséreti sztihrák' (1. hang) in G minor, 4/4 time. The melody is written on a single staff with lyrics in Hungarian. The lyrics are: Min-den lélek dicsér-je az U-rat! Di-csérjétek az Urat a meny-nyek - ben! Di-csér-jétek őt a ma-gas-ság-ban! Té-ged il-let, Is-ten az é - nek! Di-csér-jétek őt, minden an-gya-la-i, di-csérjétek őt, minden se-re-ge - i! Té-ged il-let, Is-ten, az é - nek!

Elővers

Musical score for 'Dicséreti sztihrák' (Elővers) in G minor, 4/4 time. The melody is written on a single staff with lyrics in Hungarian. The lyrics are: Di-csér-jé-tek őt hatalmasságában, dicsérjétek őt nagyvoltá-nak so - ka - sa-ga sze - rint! Di-csér-jétek őt, minden an-gya-la-i, di-csérjétek őt, minden se-re-ge - i! Té-ged il-let, Is-ten, az é - nek!

Elővers

Musical score for 'Dicséreti sztihrák' (Elővers) in G minor, 4/4 time. The melody is written on a single staff with lyrics in Hungarian. The lyrics are: Di-csér-jé-tek őt haronaszóval, dicsérjétek őt hár - fán és ci-te - rán! Ki a keresztet el-szen-ved-ted, a halál ere-jét meg-tör - ted és ha-lottaidból föl-tá-mad-tál, bé-kítsd meg a mi é-le-tün - ket mint e-rő-vel tel - jes.

Elővers

Musical score for 'Dicséreti sztihrák' (Elővers) in G minor, 4/4 time. The melody is written on a single staff with lyrics in Hungarian. The lyrics are: Di-csér-jé-tek őt dobbal és énekkarban, dicsérjétek őt hú-ro-kon és hang-sze-re - ken!

Ki fel-támadással a pokol ere-jét meg-tör-ted, és az embert fő-tá-masz - tád,
 tégy mél-tókká minket, Krisz-tus Is-te-nünk, hogy tiszta szívvel é-ne-ke-l - jünk
 és di-cső-ít-sünk té - ged.

Elővers

Di-csér-jé-tek őt hangos szavú cimbalmokon, dicsérjétek őt a vígasság cimbalmán. Minde lé-lek
 di - csér - je az U - rat!
 A te isteni megjelenésedet di - cső - ít - vén, é - nekeljük
 né - ked, Krisz - tus: a Szűz - től szü - let - tél
 és nem váltál el az A - tyá - tól; szen - ved - tél, mint ember és önként
 viselted el a ke-resz-tet, és föltámadtál a sírból, mint tündöklő pa-lo-tá - ból,
 hogy üd-vö-zítsd a vi-lá-got, U-ram, di-cső-ség né - ked!

Négy dicséreti sztihira után:

Húsvéti sztihirák

Az előverseket a pap énekli:

Keljen fel az Is-ten, és széledjenek el az ő ellen-sé-ge-i, és fussanak or-cá-ja e-lől,
 kik őt gyű-lö-lik!
 Szent-sé-ges Pász-ka lőn ma ne-künk ki-nyil-vá-nít-va, az új és szent Pász-ka,
 ti - tokteljes, legtisztel - tebb Pász - ka, Pász - ka, a Meg - vál - tó Krisz - tus,
 szep - lő - te - len Pász - ka, nagy Pász - ka, a hí - vők Pász - ká - ja, a paradicsom
 ajtaját megnyi - tó Pász - ka, és minden hívőt meg - szen - te - lő
 Pász - ka.

Mint elenyészik a füst, enyész-sze-nek el, mint el-ol-vad a vi-asz a tűz szí-ne e-lőtt.

Jöj-je-tek, ti, a dicső látványt hir-de-tő asz-szo-nyok, és Si-on-nak mond-já-tok:

Halld tőlünk Krisztus föltámadásának örvende-tes hí-rét, gyö-nyörködjél, vigadozz és
örvendj, Je-ru-zsá-lem, lát-ván Krisz-tus Ki-rályt, mint ékes vőlegényt, ki-száll-ni a
sír - ből.

Úgy vesszenek el a bűnösök Isten szí-ne e-lől, és az i-ga-zak ví-gad-ja-nak!

A ke-net-ho-zó asz-szo-nyok ko-rán reggel az életadó sír-já-hoz ér-kez-vén, an-gyalt találtak
a sír-kö-vön ül-ve, ki szolván hozz-juk, mon-dá: Mit keresitek az élet a hol-tak kö-zött,
mit si-ratjátok az enyészhetet-lent az e-nyé-szet-ben? Men-vén, ezt hir-des-sé-tek
az Ő ta-nít-vá-nya - i - nak!

Ez a nap, melyet az Úr szer-zett, ör-ven-dez-zünk és vi-gad-junk a-zon!

Szép-sé-ges Pász-ka, az Úr Pász-ká-ja, Pász - ka, leg-tisz-te-sebb Pász-ka tűnt fel ma
né-künk. Pász-ka, örömmel egy-mást ö-lel-jük. Ó, Pászka, a szomorúság vált - sá-ga,
mert ma a sírből, mint palotából, fölra-gyo-gott Krisz-tus, és az asszonyokat örömmel
el-től-té, mond-ván né-kik: Ezt hirdessétek az a-pos-to - lok - nak!

Dicsőség az A-tyá-nak és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek, most és min-den-kor és örök-kön-
örök-ké. A-men

Fel - tá - ma - dás nap - ja van, vi - lá - gosodjunk fel
 e - zen ün - ne - pély - lyel, és egy - mást, mint testvé - rek,
 ö - lel - jük, a feltáma - dás ál - tal gyű - lö - lö - ink - nek is bo - csás - sunk meg,
 és így é - ne - kel - jünk:

Háromszor énekelve, először a pap, majd a nép, ha sokan vannak még hátra keresztcsokolásra, szükség szerint többször ismételjük:

Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ból, legyőzte ha - lál - lal a ha - lált,
 és a sír - ban lé - vők - nek é - le - tet a - ján - dé - ko - zott.

Hármas ekténia,
 Teljesítsük ekténia

Nagy elbocsátó

Bölcsesség!

Adj áldást!

Legyen áldott és dicsőített Krisztus, a mi Istenünk öröktől fogva.

Amen. Tedd erőssé, Isten, az igaz katolikus hitet örökkön-örökké!

Legszentebb Istenszülő, üdvözíts minket!

Tündökölj, tündökölj, mennyei Jeruzsálem, / mert az Úr dicsfénye fölöt - ted fölvirradt, / örvendj mostan és vigadozz, új Sionhegy, / és te gyönyör - ködjél, tiszta Istenszülő, / Fiad föltámadásán!

Föltámadt Krisztus halottaiból, legyőzte halállal a halált.

És a sírban lévőknél életet ajándékozott.

Krisztus, igaz Istenünk, ki föltámadt halottaiból, legyőzte halállal a ha - lált, és a sírban lévőknél életet ajándékozott, az ő legtisztább Anyjának, szentéletű és isteni ihlettségű atyáinknak és minden szenteknek esedezései által könyörüljön rajtunk és üdvözítsen minket, mint jóságos és ember - szerető!

Amen.

A pap a kézi kereszttel háromszor keresztet jelez a népre a húsvéti kö - szöntéssel:

Föltámadt Krisztus!

Valóban feltámadt!

Az Úr áldása reátok az ő kegyelmével és emberszeretetével, mindig most és mindenkor és örökkön-örökké.

Amen.